

UUT' T OLDE VODDEN

Ut is al vescheiden joor eleen
Dat tat hier dan gebeurn,
En 'trustug lêven disser streek
Effen deûnug kwam vesteurn!
Want as hier wat bezunders was
Reageern de mense soms fel,
Och, noa een kotte tied
Zakten dat weer af, ok wel.
Wiej hadden hier dan int darp
Een kranten korrespondent,
Ik von um bes wel aardig,
tWas een heel geschikte vent.
Hee was hoas hele dage drok,
Probeern niéjtjes op te spoorn
Alles wat weerd was te lêzen
Mch von e neet goan veloorn!
Deurd at e daags de hort op was
Mosse soavens 'tal op schriêven
En dan etten en koffie drinken
Ok nog tussen dee bedriêven!
Alles wat in de krante ston
Kwam tuurluk niét van um
vandan,
Eéne keerl alle niejs vegaarn
Das iets wat éénmoal neet kan!
Umdat e met dee schriêveriejie
Den helen oavend gangs was
Had e feitluk nooit goed tied
Dat e zien eigen krante las.
Moor keerl in zien posiesie
Mos toch alles heurn en wetten!
Doorum hebt ze tzó edoan
Dat zn vrouw zich ok inzetten!
As hee dan was ant schriêven
Zol zéé de krante veúr-lêzen,
Moeiluk veur um, twee dinge
geliek,
tZol dan ok mees zo wêzen
tOnbelang zol e hoas neet heurn
Moor las ze iets dat goed was,
Dát ging zien oor neet vebiej!
Zó had zich tat alles an epas!
Op een oavend wast weer zo,
Hee schriêven en met nhalf oor
Ok luustren noa de vrouwe
Dee veurlas uut de krante door.
Inens heurn e, hoê wast meugluk:
"In Wichmond aan de weg naar
Baak
nVrouw van een vierling
bevallen!"
Dan nog niks-zeggend zo as vaak
iets van „taameluk met evallen”.
„Ho effen”, riép hee, „hoést adres,
Steet ter dat ok biejt?”
„Bo wisse, dat hek net elêzen,
Woorum buj inens zo bliej?
tIs Wigchem, Jansen Bôokseweg.”
Int buuksken dat e in de zak

Altied bieje hand hef
Hef e de Wigchemse name ezet
Hee zei: „kHoppe dak ut tref.”
Den andren dag bieje goeie tied,
Vanzelf neet al te vróg,
(Iej mot mense neet ôverlopen)
Hee had eers ekekken in de loch
Of tweér wel te vetrouwen was,
Want rêgen door heel e neet van,
Hef hee zien fietse ree ezet
En toê gingt op Wigchem an!
tHooge, Hakvoort met Kruusdiek
Wigchem is nogal taamluk wiet,
Moor veur iets veur de krante
Dan reknen hee wat moeite niét!
Hee von tok een hele eere
Um dr us ene te interviewen,
Oft hier ok goed zol velopen
Dat zol um toch ech beniewen!
Toê hee in Wigchem ankam
. Is e de Bôolseweg op egoan
In hoppe dat tr wat intresants
Zo daadluk op pepier zol stoan.
Deur ut tuuntjen is e elopen
En hef an de veurdeure eklopt,
Een jungesken leet um drin,
tGing zo as e had ehopt!
„Mô hiers een meneer”,
Het tat jong um an-edeend,
Jô, zukke snot-blagen al
Bunt niét van meniern espeend.
Zo kwam e in de grote kôkken
En wis neet goed hoê e thad
Umdat toor, an de tafel
Dat jong zien mooder zat!
„Ik bunne van de krante
En kommen effen bieje oe langs
Want wiej wilt tr geern inzetten
Of twieter goed geet, mangs?”
„Iej maakt mien hoas velêgen,
Jô, twas wel een slechte klim,
Moor dat 't weer in de krante mot
Das dug mien toch te slim!”
„kDache toch”, zei de kranteman,
„Zo iets gebeurt niet elke dag

kVinne dôrm dat de krante
Door bes wat ôver zeggen mag.
tGeet um oew zo'k begriepie
Bun ie noew a weer zo fit?
Hoê'st meugluk daj noe al
Weer door an toafel zit?”
„Och toêk eers int bedde leiê
Dee tmien hoas nog meer zeer,
Van nach hak wel hups piene,
Ik konne neet op of neer!
Want van tlinkse bôven-been
Is een lappe vel af egoan,
En mien rugge zit vol
schrammen,

Dee hef tmeeste zeer edoan!”
„kBegriepie niét waj bedoelt
Met schrammen en nlappe vel
Moor goed, wie goat moor wieter
tDuurn zeker slim lange wel?”
„Lange duurn? hoe kom ie dr bieje
As tr ooit iets gaw is edoan!
kGaf nschreeuw effen héél hád
kBegrep neet ens wat gebeurn
En'kleiê dral veur old vuûl,
Een geluk dat ze mien heurn!”
Onze anders pientre kranteman
Wodden 't duuster allerwêgen,
tLeek um of ut um hier
In alles moor zat tegen!
Dan moor's ôver de kinder
proaten
Dach e, en hee vroêg:
„Noe ie vier kinder heb ekregen
Hei dr zeker inens genoêg?
Hoas'n wonder von wie met zn
allen
Um van een vierling te bevallen!”
„Wat vetel ie noe, woor hei't ôver
tLiek mien daj zit te brallen
Met oe: van een vierling bevallen,
Ie wet toch wel wat is gebeurd?
Ik bun van de VLIERING
evallen!”

OME JEHAN